

Přehled akcí

30. 11.	Koncert s Bonufantes v Hradci Králové (13. symfonie)	KS – muži
11. 12.	Účinkování na křtu knihy P. Jurkoviče v Pam. písemnictví	KS – vybraní
11. 12.	Koncert v pražském paláci České spořitelny	KS
15. 12.	Vánoční koncert ve Vysoké u Příbrami	KS
17. 12.	Dva vánoční koncerty v pražské Betlémské kapli	KS, P1, P2, P3
18. 12.	Spoluúčinkování na koncertu ve Státní opeře	KS
25. 12. a 26. 12.	Dva vánoční koncerty v pražské Státní opeře	KS
7. 1. 2007	Koncert v hostivařském kostele	KS

Představení Carmen v SOP do konce školního roku 2006 / 2007

17. 11., 30. 11., 16. 12., 21. 12., 27. 12., 6. 1., 19. 1., 31. 1., 17. 2., 24. 2., 15. 3., 31. 3., 7. 4., 15. 4., 18. 5., 6. 5., 31. 5., 8. 6., 15. 6.

Představení Turandot v SOP do konce školního roku 2006 / 2007

19. 11., 26. 11., 18. 1., 11. 2., 9. 3., 8. 5., 17. 6.

Krátce z Pueri

Nové spolupracovníky sboru představila sbormistryně na soustředění ve Všechlapech: Ke sboru se připojili noví sbormistři Vít Kubánek (jenž pracuje s koncertním sborem) a Lucie Berná (pracující s přípravkou). Vít Kubánek pracuje jako učitel na gymnáziu v Hellichově ulici a vede chrámový sbor v kostele sv. Havla. Lucie Berná potom pracuje jako muzikoložka v Institutu Bohuslava Martinů. Popřejme jim tedy hodně nervů do práce s radostnými chlapy.

První vystoupení s Vítkem Kubánekem zažije mužský sbor po boku zmíněného chrámového souboru – na svatbě. Nový sbormistr se totiž hned zkraje práce v Pueri gaudentes rozhodl oženit.

„Půlkulaté“ 45. výročí založení oslavil na počátku října náš „sesterský“ sbor Radost. Na slavnostním koncertě v Rudolfinu se představilo nejenom ústřední těleso, ale také příprava Písníčka, smíšený sbor Gaudium a sbor bývalých členek. Mezi gratulanty z mnoha sborů ze všech koutů Česka nechyběli ani Pueri gaudentes s dortem.

Za devětadvacet let budeme také slavit 45. výročí založení.

VOX - pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, Česká republika, Země

E-mail: pueri@pueri.cz

Redaktoři: Milan Dolejší (milandolejsi@seznam.cz), Jiří Tayerle

Autoři fotografií v tomto čísle: Zdena Součková, Jiří Dolejší, Milan Dolejší

Příspěvatelé: Všichni členové Pueri gaudentes, jejich rodiče a další

Náklad: 200 ks

Neprodejné

Pravidelný občasník
chlapeckého sboru
Pueri gaudentes

číslo: 3

říjen 2006

ročník: 7

zdarma

„Hergot ženská, ty máš ale stisk!“

Interview s houslistkou Evou Melíškovou

JIŘÍ TAYERLE

„Skvělá houslistka a absolventka Konzervatoře v Praze. Mimořádný absolventský výkon na konzervatoři dává tušit, že z ní vyroste významná interpretka houslové hry“. To o ní píše ZUŠ Olešská, kterou navštěvovala.

Eva Melíšková je vyšší, nenápadná a sympatická slečna, kterou znají spíše ti starší z nás. Pokud s našim sborem vystupuje, tak je to právě mužská část sboru,

kteřá má tu čest poprat se v zápase housle : hlasivky. A mnohdy je to souboj velice vyrovnaný, ale Eva vyhrává - je sama a vždy nás, společně s krásným zvukem svých houslí, přepere.

S Evou Melíškovou jsem si povídal přes „sít“ Praha-Německo o tom, jak se k hraní v našem sboru dostala, čeho v životě zatím docílila a jaké jsou její plány, ale také na co se ještě těší a co vlastně teď dělá...

Pokračování na str. 2

Při soustředění skončila Zdena na návrh nejmenovaného sbormistra v bazénu. Nejmenovaný sbormistr tam o chvíli později skončil také.

Byl Šostakovič „rusák“?

Shrnutí skladatele 13. symfonie

MILAN DOLEJŠÍ

O Dmitriji Šostakovičovi se lze dočíst leccos, snad všichni se ale shodnou, že šlo o velmi nadaného skladatele.

Dlouho byl považován za loajálního stoupence komunistického režimu. Dostal koncepcí řadu ocenění. Sám sebe však považoval za nešťastného člověka a celý život se bál o své bezpečí. Mnoho informací o Šostakovičovi pochází z jeho memoárů, které

poprvé vyšly krátce po jeho smrti ve Spojených státech. Ač je to hodnotný zdroj, ne vše je považováno za zcela nepochybný fakt.

Šostakovič se narodil v roce 1906 v Petrohradu. Jeho rodiče se pohybovali v hudebním prostředí, takže není divu, že se z malého Dmitrije stal skladatel... V dětství se naučil hrát na klavír a velmi brzy napsal svoji první skladbu - konkrétně šlo o pohřební pochod vytvořený v roce 1918.

“Hergot ženská, ty máš ale stisk!”

Dokončení ze str. 1

Jak a kdy ses vůbec ke hře na housle dostala, a jestli pro Tebe byly housle vůbec prvním nástrojem seznámením se s hudbou?

Hudbu máme v rodině, mamka hraje na housle v orchestru Národního divadla, děda byl houslistou České filharmonie, tetu Jitku Nešverovou zná sbor Radost jako svou korepetitorku. Takže bylo jasné, že jsem v šesti letech začala hrát na housle. Moc mě to nebavilo, ale brala jsem to jako povinnost. Nejvíc jsem se vždycky těšila po každé hodině na dortíček za odměnu v blízké cukrárně:-).

Dříve jsi bývala členkou skupiny The Hitmakers, kde zpívala i Hanka Blažíková, která zpívala několik sol i s naším sborem. Prozradila bys nám pár informací o skupině? Co je to za kapelu, o co v ní šlo a kde jste se s Hankou seznámili?

Skupina The Hitmakers stále existuje, i když už se nescházíme tak často. Je to vlastně má třída s hudebním zaměřením gymnázia Jana Nerudy, ve které studovala i Hana. Skládali nebo přetextovávali jsme různé písničky, které jsme pak zpívali a hráli na ‘koncertech’, čili na oslavách, kterých bylo během našeho studia docela početně. Skvěle jsme se tím bavili, a i teď, když se někdy sejdem, zazpíváme si naše staré ‘hitovky’.

Taky jsme hráli skladby našeho spolužáka Jana Rybáře, který komponoval přímo pro nás.

Kdy jsi začala spolupracovat s Pueri gaudentes a kdo a jak na tebe vůbec přišel? Pamatuješ si na to?

Kdy to bylo, už přesně nevím, ale pamatuji si jak. Volala mi Eva Petrášková, jestli bych s Pueri nezahrála Jaro se otvírá, že pro ni je to příliš těžké. Když jsem pak viděla ty noty, říkala jsem si, že to budu muset pěkně cvičit.

My jsme s tvým doprovodem několikrát zpívali cyklus Jaro se otvírá od Zdeňka Lukáše, ale taky premiérově představili pásmo Život zbojnický Pavla Jurkoviče. Jak bys tyto dvě rozsáhlé skladby porovnála a jaká se Ti hraje lépe?

Jaro se otvírá je technicky těžší, ale líbí se mi ta kombinace sólové housle-mužský sbor. Život zbojnický je lehčí, i tím, že je s klavírem. Je obě skladby mě baví a líbí se mi.

Znáš Pavla Jurkoviče osobně?

Ano a mám ho moc ráda. Poprvé jsem se s ním setkala kvůli Životu zbojnickému u něj doma. Když jsme se vítali, velmi silně mi tiskl ruku a držel. Ale já se nedala a vši silou taky tiskla, byl to takový souboj. Po nějaké chvíli konečně pustil a řekl: “Hergot ženská, ty máš ale stisk!” Pak jsem skoro nemohla hrát, jak mě ta ruka bolela...

Sbor dříve spolupracoval více, co s doprovodem sboru na housle týče, s Evou Petráškovou. V posledních letech ale Zdena oslovuje spíše tebe. Jste s Evou Petráškovou rivalky, kolegyně z branže nebo i kamarádky?

Rivalky určitě nejsme, Eva se mnou chodila na ZUŠ Tuklatská (dnes Olešská) a vždycky se mi moc líbilo, jak hrála, byla můj vzor. Myslím, že bylo jednodušší pokračovat v koncertech se mnou, když už jsem ty písne jednou nazkoušela.

Byla jsi žákyní prof. Benešové. Kde tě učila? Považuješ její práci za perfektně odvedenou? Jak tě připravila?

Učila mě na ZUŠ Tuklatská a naučila mě všechno potřebné, měla jsem dobrý základ, abych se mohla dál zlepšovat. Vlastně ona mě přesvědčila, abych se houslím dál věnovala, za což jsem jí dnes moc vděčná.

Na cestě životem ses určitě musela zdokonalovat hodně i sama. Kolikrát týdně na housle hraješ a jak dlouho musíš cvičit před vystoupením?

To je vtipná otázka, kolikrát týdně, samozřejmě cvičím každý den, ideální je tak 4–5 hodin, někdy je to méně, někdy víc. Před dvěma týdny jsem asi týden hrála zhruba 10 hodin denně, měli jsme šestihodinové intenzivní zkoušky se školním orchestrem a mezitím jsem musela cvičit nebo zkoušet s triem. Naštěstí jsem to přežila ve zdraví, hrát tolik hodin je vždycky nebezpečné pro šlachy.

Kde všude jsi zatím studovala?

Studovala jsem na Gymnáziu Jana Nerudy ve třídě s hudebním zaměřením, pak 4 roky na Pražské konzervatoři, poté 2 roky na Hochschule für Musik in Drážďanech a teď od října 2005 na Hochschule in Berlíně.

Teď žiješ v Německu. Kde přesně a co tam provádíš?

Studuji v Berlíně na Vysoké hudební škole, právě jsem ukončila 4. semestr. Moc mě to tu baví, škola má velmi vysokou úroveň, jsou tu skvělí profesoři a studenti z celého světa. Berlín je úžasné město s přátelskou, skoro venkovskou atmosférou. Stále se tu ale něco děje, jsou tu 3 opery a 3 symfonické orchestry, mezi nimi samozřejmě Berlínská filharmonie, spousta výstav, neustále se něco nového staví... A teď bylo to fotbalové mistrovství, bylo to fajn, spousta fanoušků, výborná atmosféra.

Máš kromě studií nějakou práci nebo volný čas na své koníčky? Co tě kromě hudby baví?

Volného času mi moc nezbývá, studium je docela náročné. Baví mě jazyky, právě teď se učím s kamarády španělštinu a polštinu.

Jaké jsou tvé plány do budoucna? Zůstaneš u hudby? Hudbou se člověk nyní moc neužívá, ale když ho to baví, tak není co řešit...

Já už u houslí zůstat musím, nic jiného ani neumím.

Mým cílem je hrát v nějakém dobrém evropském orchestru. Kde, to se uvidí.

P. S.: Eva se omlouvá za velké zpoždění rozhovoru, zvládla poslední 2 zkoušky z nástroje a harmonie, obojí obhájila na 2, a je úplně vyřízená.

Z historie

MILAN DOLEJŠÍ

Před 10 lety:

Sezona 1996/1997 začala týdenním soustředím v severočeské Chřibské. Jednalo se o velmi svéráznou kapitolu v dějinách sboru a jistě si ho v nějakém článku časem připomeneme... Na podzim potom proběhlo natáčení vánočních koled s Hanou Křížkovou a začali jsme se připravovat na předvánoční provedení Weberova Requiem v Plzni. V listopadu jsme překvapili Zottelmarschem na Staroměstské radnici hlasovou poradkyni Markétu v den, kdy se stala Džunevou – a dle pověsti poněkud naštváli jejího novomanžela. Od svatby ale zpět k Requiem: Během přípravy zavítal do tehdejší zkušebny ve druhém patře ZUŠ v Šimáčkově ulici tisk (Týdeník Televize), na jednu zkoušku přišla Lucie Bílá a nakonec jsme vyrazili na Plzeň. Tam nebyl ani Týdeník Televize ani Lucie Bílá (protože onemocněla), ale přesto jsme bezpochyby leckoho zaujali... Na vánočním koncertu (jenž proběhl na začátku prosince v anežském klášteře) se premiéry dočkala Jurkovičova série koled, z nichž nám dodnes vydržely Kristus pán se narodil a Den přeslavný... Těsně před Vánoci vyrazil sbor na týdenní zájezd do Nizozemí. Se základnou ve městě Oudenbosch jsme vyrazili na spanilé jízdy Brabantskem i Holandskem a zavítali také do Belgie...

Před 5 lety:

Soustředění proběhlo v poněkud oprýskané ubytovně v Račicích (poblíž trati 174 v půli cesty mezi Berounem a Křivoklátem). Pouhý týden poté vyrazila postupně chlapecká i mužská část sboru na soutěž Bohuslava Martinů do Pardubic (chlapci jeli autobusem, muži v IC 121 Košičan). Chlapecký sbor získal zlaté pásmo, mužský potom stříbrné (oba vyhráli svoji skupinu). V říjnu přijel sbor z

Japonské Kašivy a společně s ním jsme měli koncert na schodech Národního muzea. Část chlapeckého sboru se zanedlouho objevila ve Vivaldiho opěře Orlando Furioso. To ale již byly v plném proudu přípravy na vánoční koncerty. V listopadu jsme ještě zazpívali na koncertě pro Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy a už se blížily Vánoce... Nejprve se představily přípravky Pueri 2 a 3. Další den potom anežský klášter uvítal Pueri 1, koncertní sbor a také liberecký Severáček. Na programu se objevila série Jurkovičových koled či Monteverdiho Beatus vir. Těsně před Vánocemi jsme potom vystoupili v Betlémské kapli na koncertě pro České vysoké učení technické.

Před rokem:

Podzim roku 2005 se nesl ve znamení Bernsteinových Chichesterských žalmů. Po soustředění ve Vsechlepech nás v říjnu čekaly dva výroční koncerty (neboť nám všem bylo 15), jejichž zlatým hřebem byly právě Žalmy. Na druhém z koncertů – ve Státní opěře – se kromě koncertního sboru představily i přípravky a sbor bývalých členů. S Chichesterskými žalmy jsme potom na přelomu listopadu a prosince vyrazili do polského Štětína. Společně s tamějšími Slowiky, varšavskými Cantores minores a Štětínskou filharmonií jsme předvedli tu nejmohutnější verzi Chichesterských žalmů, jaká existuje. V prosinci na nás potom čekalo hned několik vystoupení: Předvánoční mši v kostele sv. Antonína doprovodil mužský sbor Ebenovou Missou adventus. Na Adventním koncertě České televize na Pražském hradě zazněla Truvéřská mše (rovněž Ebenova). Vrcholem adventu však byly dva koncerty v Betlémské kapli. Společně s Vycpálkovci jsme provedli Paschovu Vianočnu omšu a naposled vystoupili pod taktovkou Honzy Zapletala s trojicí anglických koled.

Dynamičtí Pueri gaudentes přináší dort pětáctýřicetileté Radosti.

Sezonu 2005/2006 jsme uzavřeli koncertem se sboru z Uppsaly v kostele sv. Michala

Byl Šostakovič "rusák"?

Dokončení ze str. 1

Šostakovič studoval na petrohradské konzervatoři, kterou ukončil roku 1926. Jeho absolventskou prací byla 1. symfonie f-moll. Během studií mu však zemřel otec, takže se Dmitrij musel zabývat rodinnými finančními problémy. Vydělával si především hraním v kinech.

Na konci 20. let měla premiéru také první Šostakovičova opera Nos. U komunistických kritiků neměla úspěch a příliš neuspěla ani u diváků. Naopak druhé operní dílo Lady Macbeth Mcenského újezdu měla velký úspěch nejen doma, ale i v zahraničí. Kvůli některým narážkám (stejně jako Nos byla i Lady Macbeth laděna satiricky) se však znelíbila Stalinovi - z čeho pro Šostakoviče vyplynuly vážné problémy: Tisk (připomeňme si, že Stalinův Sovětský svaz byl

totalitní stát, který ovládal veškerá média) skladatele označil za maskovaného nepřítele lidu, byly organizovány protišostakovičovské demonstrace, opera byla stažena z ruských divadel.

Sám Šostakovič přežil zmíněné problémy ve zdraví, avšak do dalších potenciálně provokujících skladeb se již nepouštěl (navíc již nikdy nestvořil operu). Naopak jeho tvorba konce 30. let je označována jako prorežimní. Není divu, právě v tomto období nastal jeden z vrcholů stalinského teroru a mnoho skladatelových přátel a kolegů skončilo v pracovním táboře či bylo zabito ještě před deportací. Šostakovičovo psychické zdraví se tenkrát zřejmě nalomilo, začal být paranoidní a po celý život potom čekal na zatčení... Asi nejvýznamnějším dílem tohoto období je 5. symfonie, která bývá charakterizována jako nepolitická a konzervativní (a také úspěšná). Ve 30. letech zažil Šostakovič mnoho problémů s oficiální mocí, ale také se oženil s Ninou Varzarovou, s níž měl dceru Galinu a syna Maxima.

První polovinu 40. let svět proválčil. Šostakovič se ocitl v obleženém Leningradu (jak se tenkrát

jmenoval Petrohrad), kde složil 7. symfonii (Leningradskou).

Po válce se Šostakovič opět ocitl v rozporu s mocí. Nebyl sice už označován za nepřítele lidu, ale v druhé polovině 40. let byla jeho tvorba zakázána. Živil se proto skládáním filmové hudby. Později režim zase trochu povolil, ale Šostakovič pro jistotu opět vytvořil několik úlitebných děl.

Po Stalinově smrti v roce 1953 se skladatelovo postavení podstatně zlepšilo. Poměry v SSSR se všeobecně trochu uvolnily, Šostakovič začal učit na moskevské konzervatoři. Složil také poněkud osobní a mnohými nepochopenou 10. symfonii.

V roce 1960 vstoupil do komunistické strany.

O dva roky později se dopustil nového politického risku, když vydal svoji 13. symfonii stavící se proti antisemitismu, v Rusku

velmi zavedenému.

V té době se začalo hroutit Šostakovičovo zdraví. Již na konci 50. let částečně zchomla jeho pravá ruka a lékaři u něj později diagnostikovali obrnu. Utrpěl také infarkt. 14. a 15. symfonie, které vytvořil na přelomu 60. a 70. let se tak nesou v pochmurném duchu a naznačují skladatelovy myšlenky na smrt.

Šostakovič zemřel v roce 1975 v kremelské nemocnici v Moskvě. V nekrologích (nejenom na Východě, ale i na Západě) byl většinou prohlašován za aktivního komunistu a podporovatele sovětské moci.

Tuto představu později narušilo vydání Šostakovičových memoárů, kde skladatel připomněl své problémy s komunistickou mocí, hovořil o svém nekončícím strachu a prohlásil se za nešťastného člověka...

Ač Šostakovič v memoárech poskytl návody k výkladu některých svých děl, je dodnes mnohými považován za nesrozumitelného autora. To však nic nemění na faktu, že bezesporu patří k velikánům vážné hudby minulého století a jeho díla jsou prováděna snad až nečekaně často...

Dmitrij Šostakovič
25. 9. 1906–9. 8. 1975

Zdroj: wikipedia

Vážení čtenáři, na této dvoustraně se vám představují noví členové koncertního sboru – v tomto čísle náhodně vybraná osmice, v čísle příštím zbytek. Při tvorbě tohoto formátu jsme se inspirovali časopisem sboru Knabenkantorei z Basileje.

Jméno:
Vojtěch Horák
Hlas ve kterém zpíváš:
1. alt
Jak ses o sboru dozvěděl
Od táty
Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Do sboru mě přihlásil táta a mně se tam prostě zalíbilo, doma taky občas zpíváme, hudba mě zajímá, hrají na zobcovku (sopráнку a teď nově i na altovku) a chtěl bych hrát na saxofon, také v létě jezdíme na malování a zpívání rodičů s dětmi do Janova, kde hrají v orchestru
Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Vepřové hody
Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Asi slovenská Noname, také určité písničky Jaroslava Ježka a Uhlíře se Svěrákem
Kterou hru máš nejraději:
Ze sportů asi Fotbal, taky Judo, z ostatního třeba Dostihy a sázky, Carcassone, také slovní fotbal, z počítačových her mám rád simulační hry, jako třeba simulace řízení vlaků (Train Tycoon) nebo Dálkové nákladní dopravy (Truck Tycoon)
Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Japonska

Jméno:
Martin Jelínek

Hlas ve kterém zpíváš:
1. soprán

Jak ses o sboru dozvěděl
Díky mámě

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Baví mě to

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Una pandereta suena

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Masterplayn a Dream

Kterou hru máš nejraději:
Fotbal

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Japonska a do Belgie

Jméno:
Saša Smolyarov

Hlas ve kterém zpíváš:
Soprán

Jak ses o sboru dozvěděl
Všimnul jsem si vás na opeře Carmen

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože jsem cítil, že mě to baví

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Vepřové hody

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Poslouchám klasickou hudbu

Kterou hru máš nejraději:
Člověče nezlob se, šachy, běhací na poldy a na zloděje

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Chci jít na koncert

Jméno:
Petr Hubáček
Hlas ve kterém zpíváš:
2. alt
Jak ses o sboru dozvěděl
O sboru jsem se dozvěděl přes mámu, která také zpívá, a ta se o sboru dozvěděla od paní Hedviky
Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Přihlásil jsem se do sboru kvůli mámě, která chtěla, abych pokračoval ve svém oblíbeném zpívání, ale abych se i zlepšoval, a vydržel jsem v něm okolo dvou měsíců, protože se mi tu zalíbilo
Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
In natali
Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Spiritual kvintet
Kterou hru máš nejraději:
Puzzle
Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Holandska

Jméno:
Štěpán Torres

Hlas ve kterém zpíváš:
1. soprán

Jak ses o sboru dozvěděl
Od bráchy, brácha od mámy

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože tam chodil brácha a protože rád zpívám

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Roráty

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Black Eyed Peas

Kterou hru máš nejraději:
GTA: Vice City

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Belgie a do Mexika

Jméno:
Vojtěch Malý

Hlas ve kterém zpíváš:
2. alt

Jak ses o sboru dozvěděl
Nevím, přihlásila mě máma

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Protože se mi to líbilo

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Una pandereta

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Green Day

Kterou hru máš nejraději:
Game Boy Advanced SP

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Japonska

Jméno:
Daniel Valášek

Hlas ve kterém zpíváš:
Soprán

Jak ses o sboru dozvěděl
Dozvěděla se o něm máma od strejdy a tety, když mi byly 4 roky, takže já si to nepamatuju...

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Přihlásila mě máma, když mi byly 4 a vydržel jsem v něm, protože mě zpívání baví a protože mi to jde

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Una pandereta

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Gaia Mesiah

Kterou hru máš nejraději:
Šachy, vybíjenou

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Na Severní pól

Jméno:
Jan Štěpánek

Hlas ve kterém zpíváš:
Alt

Jak ses o sboru dozvěděl
Od rodičů a z vývěsky

Proč ses do sboru přihlásil a vydržel v něm:
Baví mě zpívat. Mám ve sboru kamarády

Co ze sborového repertoáru máš nejraději:
Zbojnické písničky

Jaká je Tvoje oblíbená skupina:
Žalman a spol.

Kterou hru máš nejraději:
Stolní hokej

Kam by ses chtěl se sborem podívat:
Do Mexika